

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. IX. Genus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

re, latè Surdus *conf. 47. num. 19.* ubi quod generale rescriptum, & generalis dispositio non comprehendit Principem confirmantem, vel concedentem, etiam si dicat, *ex certa scientia.* & *num. 20.* quod statutum generale non ligat creditorem, & *n. 22.* quod iurans adjuvare contra omnem personam, non intelligitur contra seipsum, & *n. 23.* quod cedens iura contra omnes, non censetur cedere contra seipsum, Afflict. *decif. 319. n. 8.* ubi quod promissio de defendendo non intelligitur contra seipsum. Et quod communitas non continetur sub generali loquutione gabelle, quando ipsa non tenebatur prius solvere, resolvunt Boër. *decif. 213. num. 2.* Surdus *d. conf. 47. num. 21. & 23.* Cardin. Tusch. *d. tom. 4. lit. G. concl. 33. à princ.*

Limita, quando constat de mente, vel materia subjecta aliud svadet, vel subest ratio, quod persona loquentis includatur, Cyn. *in d. l. inquisitio 18.* Gabr. *commun. tit. de verbor. signific. conclus. 9. num. 7.* Cravett. *conf. 274. post n. 12.* Curt. *jun. conf. 195. in fin. num. 46.* Menoch. *de presump. lib. 3. presump. 44. num. 27.* Cardinalis Tuschus *dict. conclus. 33. n. 17.* ubi *n. 18. & 19.* post Decium *consil. 104.* Et diligenter. *num. 4. & 5.* limitat etiam, quando cessio fieret ex causa onerosa, vel quando sumus in dispositione legis, quia continetur persona loquentis, secus in dispositione hominis.

XV.

GENERALIS dispositio non comprehendit ea, quæ non esset quis in specie comprehensus, *l. obligatione generali 6. ff. de pignorib. l. 3. ff. de evict. l. qui peculii 46. ff. de peculio. cap. veniens 16. cap. Quintavallis 23. de iurejur. cap. ult. de offic. vicarii, lib. 6.* Corn. *conf. 89. n. 12. lib. 3. & conf. 83. num. 2. lib. 4.* Surdus *conf. 73. num. 17.* Cardin. Tusch. *dict. lit. G. conclus. 31. num. 2.* Item Surdus *consil. 123. n. 36. & de aliment. tit. 8. privileg. 7.* Carolus de Grassis *de except. except. 32. n. 30.* Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 5. cap. 982. n. 20.*

XVI.

GENERALIS mentio idem operatur quoad omnia, quod specialis quoad singula, *l. si cborus 79. ff. de legat. 3. l. si duo 51. ff. de admin. tut. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 8. in princ. n. 22.* Surd. *conf. 2. num. 44. & conf. 350. num. 20.* Stephanus Gratianus *discept. forens. tom. 4. cap. 656. num. 30. & cap. 766. num. 11.*

CAP. VII.
Generalis decisio.

Decidere per generalia, pauperis est Doctoris indicium, secundum Felinum *in cap. 1. de prescript.* Prudentis autem est, respicere ad decisiones particulares, & ex iis respondere, ut ex Aristot. *5. Ethic. & 2. Rhet.* monet Ant. Massa Gallosius *lib. 1. de Exercit. Juriopr. num. 18.* Eò quod specialia iura generalibus derogant. *l. in toto 80. de Reg. Jur. l. 8. C. de judic.* Et decisiones in terminis sunt tutiores, & omnia argumenta generalia excludunt. Albertus Brun. *de statut. art. 6. quest. 2.* Adeo ut Doctoris alicujus decisionem habere in terminis, etiam sine lege loquentis, cum in praxi casus incidit, magnum esse, post Gomez. probe dixerit Wesenb. *1. conf. 19. num. 63. & conf. 24. num. 13.* Argentinensi. *1. conf. 62. n. 1.*

CAP. IIX.
De Genitivi significatione.

Axioma I.

Regulas huc pertinentes vide eleganter declaratas apud Panciroll. *3. varior. 25.* adde Mascard. *de probat. lib. 2. conclus. 841.*

II.

Genitivus casus importat dominium. Bart. & Dd. *in Rubr. ff. de Op. Nov. nunc.* adde Horatium Mandosium *in tract. de privileg. ad instar. gloss. 3. num. 1. & sequentib.* Et Genitivus casus propriè de sui natura dicit dominium directum. *l. si domus 71. §. ult. ff. de Legat. 1. gloss. not. in cap. 1. in verb. terram propriam. de postul. prelat. & Dd. omnes in rubr. ff. de O. N. N. Ampliationes, limitationes & fallent, vid. in Tom. Reg. Jur. lib. 7. p. 544.*

CAP. IX.
Genus.

Axioma I.

Genera in iure multa dantur. Ratio, quia plures sunt res, quam vocabula. *l. 4. de prescript. verb. C.* ideo sæpe nomen idemque verbum plures res significat; quod cum variis modis, tum hoc quoque accidit, ut unum verbum fungatur vice generis & speciei; cujusmodi est vocabulum CULPA, (quod in genere acceptum, etiam comprehendit dolum, à quo aliàs tanquam diversa species distinguitur) COGNITIO, PACTUM, Jurisdictio, Adoptio &c. Bachov. *ad §. Adoptio 1. Inst. de Adopt. & Com. ff. eod. num. 2.* Donatio, pr. *Instit. de donat.* ubi Bachov. *num. 5.* Pignus, in pignus & hypothecam Novatio &c. delegatio. Plura vide à C. I. A. *de Novat. th. 2.*

II.

Quoties in iure mentio fit generis, toties intelligitur species specialissima logica, quia dispositio aliàs de genere Logico non valeret ob summam incertitudinem, e.g. si animal legetur, & quia hoc casu legatum reduci posset ad rem minimam. Exemplum in §. 22. *Inst. de Legat.*

III. Quo-

III.

Quoties res in genere legata, toties electio competit Legatario.

Ratio: quia aliquin Legatarius non haberet actionem realem ad rem petendam, cum illam demonstrare non possit, e. g. si equus, bos &c. sit legatus.

Limita: (1.) modò verba ad Legatarium fuerint directa, scus si ad heredem, sic enim huius electio est. l. 84. §. 9. ff. de Leg. 1. Zoël. ad ff. de opt. Legat. n. 3. (2.) modò testator ejus generis res in bonis suis habuerit. l. 67. §. 8. ff. de Legat. 2.

IV.

Quoties genus relinquitur, quod sui naturam certam habet determinationem, toties hoc debetur, licet testator tales res non reliquerit, quia sic voluntas testatoris certa adest, quæ impleri potest per heredem, ejusmodi rem emendo. e. g. si equus legetur.

V.

Quoties legatum Generis habet suam determinationem ex voluntate & facto hominis, toties non valet, quia sic voluntas Testatoris est incerta, ob quam legatum corrumpitur. l. 24. §. ult. ff. de Legat. 1. Exemplum est in adibus, fundo, libro, legatis.

Limit. nisi testator ejusmodi res in bonis suis reliquerit. l. 71. pr. ff. de Legat. 1. quo casu legatum utile est, & legatario electio competit.

VI.

Interest inter genera singulorum, & singula generum. Sub universali veniunt genera singulorum & singula generum. glossa ad l. 1. de fideiuss. vid. l. 13. de in jus voc. Kub. p. 405. v. Tulden. p. 1. c. 4.

VII.

Genus & species, cum circa unam & eandem personam ponuntur, non limitationis sed demonstrationis causa species censetur adjecta. l. questum 12. §. 32. de instrum. & instrum. leg. Pec. in l. in toto 80. de R. j.

VIII.

GENERI per speciem derogatur, l. in toto jure 80. ff. de Reg. Jur. l. sanctio 41. ff. de penis. cap. 1. cap. pastoralis 14. §. quoniam. de rescr. cap. 1. de Regulis Juris. lib. 6. [v. Kubach. in Brocard. c. 22. Axiom. 6.] [non speciei per genus, Knipschild. de fideicommissi. famil. cap. 16. num. 237. vid. ad hanc regulam textum in l. 13. de in jus voc.] exornavit Fulgos. conf. 215. in princip. Angel. conf. 355. Utrum per statutum. in princip. Baldus conf. 292. numer. 3. libr. 2. Mant. Dialog. 90. vers. quia. Menoch. conf. 141. num. 26. cum seq. & num. 37. Thomas de Thomasset. in floribus Legum, reg. 132. Surdus de aliment. tit. 12. quest. 15. num. 130. & tit. 9. quest. 8. & decis. 255. num. 21. & consil. 352. num. 1. Gutier. pract. lib. 3. quest. 24. num. 6.

Armend. in addit. ad recop. Legum Navar. in procem. numer. 5. Cardinal. Tusch. pract. conclus. tom. 4. lit. G. conclus. 36. per totam. Aldrete de relig. discipl. tuenda libr. 2. cap. 7. numer. 26. Carl. Argel. de contradict. legitim. quest. 2. num. 212. Octav. Glorit. resp. n. num. 31. Sanctarel. variar. resolut. part. 1. quest. 14. num. 5. Sebastianus Medices de Regulis Juris, reg. 1. verb. generi. num. 44. latissime Castill. controvers. lib. 5. part. 2. cap. 95. per tot. Ovid. de Amicis de Jure Emphyteut. quest. 82. num. 1. cum seqq. Covarr. var. p. 1. cap. 11. num. 6. [Exempla sunt in generalibus propositionibus exequantibus jura, ut l. ult. C. de inoffic. donat. l. 33. de condit. indeb. Præterea aliud exemplum vide apud Tulden. l. 1. Jurisprud. extemp. cap. 4. pag. 27. & apud Bronchorst. ad l. 80. de Regulis juris. ubi exemplificat in legibus, contractibus & ultimis voluntatibus.

Ratio hujus Axiomatis in eo consistit, ut genus & species diversa concordentur; nam ubicunque duæ dispositiones sibi adversantur, debent ad concordiam reduci, salva, quoad fieri potest, utriusque natura & proprietate, si generi per speciem derogetur, igitur, &c. Juxta quam rationem intelligenda est glossa in l. si domino 107. ff. de legat. 1. dum inquit, speciem derogare generi ex juris interpretatione, & illa quæ movet Gamb. in dialect. legali, lib. 3. cap. 3. n. 2. quia regula l. semper in generalibus 190. ff. de Reg. Juris. cum similibus non procedit in specie excepta, quæ generi adversatur. [Aliam rationem affert Claud. Pratus in gnof. generalib. lib. 2. tit. 2. cap. 4. pag. m. 45. Quia species sic opposita generi, in dispositione eximatur de genere. l. si peculium 10. de manumiss. testam. Alias rationes vide apud Kubach. in Brocard. cap. 22. sect. 6. pag. 405. Putarem & hanc subesse, quia genus representat regulam, species opposita generi exceptionem. Nam exceptio quidem derogat regulæ; sed non regula exceptioni.

Hanc regulam declarat Pacius in An. C. Quid. Imp. int. pup. vel vid. vel miser. personas cognosc. & ne exhibeantur, num. ult. Quod è diverso, speciei non iterum derogetur per genus. Sic enim generalis constitutio Novell. 69. [quia quis vetatur de Provincia sua extrahi] non derogat

speciali privilegio miserabilium personarum, quo illis concessum est, adversarios suos ad Principem & extra provinciam trahere. Sic speciale mandatum derogat generali: non iterum generale speciali, Tuld. *d. cap. 4. pagin. 29.* Obj. (1.) *l. 7. C. de Jurisd.* ubi privilegio tanquam legi speciali derogatur per jus commune, seu constitutionem generalem. R. (1) Regula vera est in specialibus positivis, non privativis. (2) Quatenus species adhuc subsistunt: non si etiam iis specialiter & expresse sit derogatum. Est ergo (3) in inductione hac fallacia causa. (4) Milites isti se ipsos indignos reddunt privilegio militiæ, dum aliis negotiationibus & professionibus se immiscunt. Quod ergo privilegium amiserant, non possunt opponere generali legis comprehensioni & vinculo. Obj. (2) *l. pen. C. de injust. & inut. nupt.* ubi constitutio generalis derogat juri Ægyptiorum speciali. Resp. negando Ægyptiorum morem fuisse jus aut privilegium, sed fuit prævaricatio. Ergo sub idem genus legum haut quaquam pertinet. Eodem modo respondendum est ad Constitutiones alias, clausulam cassatoriam continentes. Verbi gratia, de bonis naufragorum, de repressaliis, de obstagio. Nam statuta & consuetudines damnatæ non sunt amplius pro jure habendæ, sed pro injuria.]

Amplia hanc regulam primò, ut procedat in omni materia, quod specialis dispositio derogat generali, si sunt incompatibiles, Castren. *conf. 476. Videatur quod prædictus, in princ. lib. 2.* Cardinalis Tuschus *d. lit. G. conclus. 16. num. 5.* Beroi. *conf. 57. num. 10. volum. 3.* Natt. *conf. 7. num. 5.* Surdus *conf. 56. num. 1.* Octav. Glorit. *resp. 11. n. 31. vers. quod vendicat.*

Amplia secundò in legatis, quia legatum speciale derogat generali. Abb. *conf. 4. In questione. num. 5. lib. 2.* Baldus *conf. 253. num. 3. vers. si verò lib. 5.* ubi quod si lego Titio duas statuas marmoreas, & etiam eidem lego omne marmor, non veniant nisi duæ statuae propter specificationem specialem, quod refert Cravett. *conf. 86. num. 4. & 5. Ruin. conf. 90. n. 9. lib. 2.* ubi quod si testator legavit in specie aliquibus sororibus nominatis, postea in genere vocavit sorores, intelligitur de aliis, quia specialis provisio præcedens derogat generali, & maximè dicit procedere, quando etiam prohibuit honoratas plus petere, Surdus *de aliment. tit. 2. quest. 15.*

num. 130. Cardin. Tusch. *d. concl. 36. num. 7. 27. & 53. cum seq.* latè Castill. *cap. 95. n. 23. cum seqq.* ubi pariter ampliatur in fidei commissis, institutionibus, substitutionibus, & in omni ultima voluntate, in legibus, statutis, consuetudine, compromissis, judiciis, rescriptis, mandatis, & in omni actu, materia & dispositione.

Amplia tertio, ut procedat sive præcedat, sive sequatur genus, *l. servo 15. ff. de pecul. leg. Dec. num. 7. & 14. in d. l. in toto jure 80. ff. de Reg. Jur. & in cap. 1. num. 6. de rescript.* ubi Beroi. *num. 45.* Fulgos. *conf. 215. in princip. & conf. 135. col. 3.* ubi quod imò etiam si generalitas sit posterior, & habeat clausulam derogatoriam, specialitas attenditur, Bald. *conf. 253. vers. quinto quia. lib. 5.* Joan. de Imol. *conf. 139. num. 7. & conf. 140. num. 3. in fin.* ubi quod generalis dispositio sequens non præjudicat speciali specificè, etiam si generalis habeat verba habilia comprehendere specialem.

Amplia quarto, ut sicut generi per speciem derogatur, ita etiam speciei derogatur per speciem magis specialem, & individuum, Zabarell. *conf. 149. num. 4. vers. item scivit.* Alexand. *conf. 29. Quoniam. in princip. lib. 1.* Baldus *conf. 371. In volumine, in princip. lib. 5.* ubi intelligit, quando sunt species individua & dividua paræ potentia, aliàs secus. Idem procedit etiam inter duo genera, quia minus universale habetur loco speciei, magis universale loco generis, Baldus *conf. 253. num. 4. vers. tertio præmitto. lib. 5.* Card. Tusch. *d. concl. 36. num. 30.*

Amplia quinto in rescripto seu mandato speciali, quod derogat generali, etiam si de eo nullam faciat mentionem, *cap. 1. de rescript.* Suar. *alleg. 28. num. 16.* Baldus *conf. 88. Quæritur. in princ. lib. 2.* ubi extendit, idem esse in generali commissione, revocatione, seu deputatione, quia non revocat specialem præcedentem, nisi constet de mente, Rebuff. *tom. 2. ad Leges Gallie. in præfat. tit. de rescript. n. 103.* Sebastian. Medices *de Regulis Juris, Reg. 1. n. 44.* Menoch. *de arbitrar. casu 97. à n. 2. & conf. 36. n. 48. & de præsumpt. l. 6. præf. 40.* Card. Tusch. *d. concl. 36. à n. 43.* Valasc. *conf. 72. n. 2.* Unde mandatum de providendo speciale derogare generali mandato præcedenti, licet de illo nulla mentio habeatur, tenent Xuar. *dict. alleg. 28. n. 3.* Cephal. *conf. 393. à n. 19. libr. 3.* Card. Mantica. *de conject. ultim. volunt. libr. 9. tit. 6. num. 22.* Valasc. ubi proxime.

Amplia

Amplia sextò in statutis, quia statutum speciale semper prævalet generali, Decius *conf. 188. col. 3. & conf. 301. col. 1. & conf. 482. & conf. 617. colum. penult.* Angel. *conf. 355. Utrum per statutum.* Baldus *conf. 78. Duo sunt statuta. lib. 1. ubi declarat, quod si statutum speciale continet idem quod jus commune per omnia, tunc statutum generale contrarium disponens præfertur, secus si primum speciale in aliquo discrepat à jure communi, Alexand. conf. 89. Circa primum. num. 10. lib. 6. Apostil. ad eundem conf. 65. n. 10. in verb. Baldus. lib. 7. Idem Alex. conf. 123. Scripsit. num. 10. cum seqq. lib. 4. Fulgos. conf. 215. In primo. in princip. ubi extendit etiam, quando statutum generale esset posterius, quia adhuc speciale derogat generali statuto, Corn. conf. 66. lib. 1. ubi quod si duo sunt statuta specialia, magis speciale attenditur, Angel. conf. 160. in princ. ubi extendit ad statutum generaliter loquens de alienationibus, & de bonis ad cridas ponendis, quia non extenditur ad bona minorum, in quibus per statutum sub certa solemnitate est specialiter provisum, & conf. 355. per totum. extendit ad statuta contraria, latè Card. Tusch. d. conclus. 36. num. 10. cum multis seqq.*

Amplia septimò in tempore, quia per tempus speciale, in quo aliqua immunitas conceditur, derogatur generali dispositioni, quod quocunque tempore solvatur gabella, Bald. conf. 256. Præmittenda sunt, vers. quarto præmittendum. lib. 4. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 36. num. 26.

Amplia octavo in observantia, quia specialis derogat generali, Fulgos. conf. 232. In quodam instrumento, in fin. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 36. num. 36.

Amplia nonò in compromissis, quia etiam in illis genus per speciem derogatur, idè si fiat compromissum speciale super pretio venditionis factæ declarando, licet postea fiant alia compromissa inter easdem partes de litibus & controversiis, non est derogatum primo, item Joan. de Anan. conf. 19. Visis instrumentis, n. 6. & 7. Card. Tusch. d. conclus. 36. n. 38.

Amplia decimò in consuetudine, quia specialis derogat generali, & attendi debet, Cravett. conf. 195. n. 16. quia generalis recipit declarationem à magis speciali, Cravett. conf. 118. n. 4. Card. Tuschus d. conclus. 36. n. 41.

Amplia undecimo, in facultate legitimi latissimè concessa per Imperatorem etiam ad feuda, quia non veniunt ea

feuda, in quibus specialiter Imperator disposuit, quod non succedant, nisi nati & concepti de legitimo matrimonio, quia generalis provisio demandata non se extendit ad specialiter provisam, sed species derogat generi, Anchar. conf. 308. Prima facie. num. 7. & 8. Card. Tusch. d. conclus. 33. num. 39.

Amplia duodecimò in probatione, quia magis creditur duobus testibus in specie, quàm mille in genere deponentibus, Decius conf. 488. in fine. Alexand. conf. 148. num. 4. libr. 2. Paris. conf. 88. num. 31. lib. 3. Cardinal. Tusch. d. conclus. 36. num. 42. & num. 65. ubi num. 66. post Alexand. conf. 27. num. 6. lib. 1. subdit, quod probatio in specie delicti prævalet probationi in genere, quod accusatus sit bonæ famæ.

Amplia decimotertiò in contractibus, quia species derogat generi, etiam si præcedat speciali contractus, Fulgos. conf. 215. in pr. Card. Tusch. d. conclus. 36. num. 64.

Amplia decimoquartò, quando in eadem lege sunt verba specialia & generalia, quia species derogat generi, Angel. consil. 214. num. 2. Lap. alleg. 88. num. 5. Fulgos. conf. 215. in princip. ubi extendunt, ut idem sit, quando species & genus sunt in aliis & diversis legibus, & se non compatiuntur, neque constat de mente, Cardinal. Tusch. d. conclus. 36. n. 57. cum seqq.

Amplia decimoquintò in opinionibus Doctorum, quia communis opinio in genere derogatur per opinionem in specie in casu individuo, ut per Riminald. jun. conf. 265. n. 5. & 6. lib. 3. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 36. n. 71.

Amplia decimosexto in provisione hominis, quia poena promissa in genere, puta 200. in casu contraventionis, si partes per pactum speciale conveniunt, quod damnum reficiatur prout liquidabitur, tollit poenam generalem, Alexand. consil. 94. in fin. & conf. 95. num. 7. lib. 4. ubi extendit, ut procedat, etiam si generalis provisio sit jurata, quæ habet vim specialis, quia intelligitur in eo, in quo consentitur, & non ultra, refert Cardinalis Tuschus d. conclus. 36. num. 72. & 73.

Limita primò, quando species & genus se invicem compatiuntur, stare possunt, ita Bartol. in l. servo 15. ff. de pecul. leg. Cagnol. in d. l. in toto 80. num. 13. ff. de regulis juris. Roman. sing. 249. Decianus conf. 51. num. 16. vers. quarto considerato, lib. 1. & conf. 122. num. 13. lib. 3. Card. Tusch. d. conclus. 36. n. 95.

Limita secundò, quando genus & species apponuntur favore ejusdem personæ, quia genus non tollitur, neque restringitur per speciem subsequentem, Bald. *conf. 329. in fin. vers. in contrarium. lib. 1.* Card. Tusch. *d. concl. 36. n. 79.*

Limita tertio, quando species accedit generi, quia prorogato genere, vel mutato, prorogatur & mutatur species, quæ habet substantiam ab illo genere, & non stat per se, Lap. *allegat. 88. Commune. num. 6. circa finem.* Ubi etiam pariter limitat, quando ratio suadet, quod per generalem providentiam sit recessus à speciali. Item quando species apponitur ad coadjuvandum genus, Surdus *consil. 56. num. 36. & 37.* Cardinalis Tusch. *dict. conclus. 36. num. 80. & 81.*

Limita quarto, quando genus est certum, determinatum & præcise. Surdus *conf. 352. n. 11. ubi n. 17.* limitat etiam, quando genus exprimitur per verba dispositiva, species autem per verba enunciativa, Castill. *d. c. 95. n. 40.*

Limita quinto, quando declaratio generis consistit in eadem specie, quia tunc species non derogat generi, Bald. *conf. 177. In Ecclesia, in fin. lib. 1.* Cardin. Tusch. *d. concl. 36. num. 103.* [Ita quando verba specialia non determinationis gratia, sed ad maiorem evidentiam specialiter videntur facta, generi non derogant. *l. quæsitum 12. §. penult. de instruct. & instrum. leg. Consil. Marpurgens. lib. 1. consil. 7. n. 35.*]

Limita sexto in jurisdictionalibus, quia si datur in genere & in specie, censentur potius per speciem concessa accumulativè, quàm derogativè, ut per Surdum *consil. 5. num. 35.* Gutier. *pract. lib. 3. quæst. 15. n. 6.* Card. Tusch. *d. conclus. 36. num. 102.* Castill. *d. cap. 95. num. 22.*

Limita septimo, in literis gratiosis generalibus ad beneficia, quibus non derogatur per speciales posteriores, quando ex primis generalibus esset jus quæsitum, secus si effectus penderet ab eventu incerto, Federic. *conf. 69. circa fin. vers. item non obstat.* Cardin. Tusch. *d. conclus. 36. num. 101.*

Limita octavo in diversis dispositionibus diverso tempore factis, quia non habet locum regula, quod generi per speciem derogetur, sed contraria, quod ultima quantumcunque generalia derogant primis, Signorol. *conf. 87. num. 7. & 8.* Card. Tusch. *d. conclus. 36. num. 112.* Idem quando specialis provisio ad diversum tendunt finem, Surdus *conf. 359. num. 93.*

Castanat. *conf. 44. num. 48.* Stephanus Grat. *discept. forens. cap. 304. num. 5. cum segg.* Castill. *dict. cap. 95. num. 35. cum segg.* Vel quando genus & species super eodem jure non concurrunt, sed super diverso, latè Rolandus *consil. 8. num. 37. lib. 1.* Card. Mantica *de consuet. ultim. volunt. libr. 9. tit. 6. n. 22. & 23.* Surdus *426. num. 36. vers. ad sextum.* Castill. *d. cap. 95. num. 41.*

Limita nonò in privilegiis, quia per speciale privilegium non derogatur generali, Federic. *consil. 197. vers. non obstat. gloss. verb. sed ante. in sum. 25. quæst. 2. gloss. ult. verb. super privilegiis. in d. cap. 1. de rescript. ubi Abb. num. 10.* Felin. *num. 3. vers. limita. Rip. n. 74. & Beroi. num. 39.* Alexand. *consil. 155. num. 1. lib. 6.* Rebuff. *tom. 2. ad Leges Gallia. tit. de rescript. in prefat. num. 105.* Xuar. *allegat. 28. num. 10.* Loriot. *de Regulis Juris Axiom. 136.* Menoch. *conf. 36. num. 48.* Cardin. Tusch. *d. concl. 36. num. 99.*

Intellige in totum, nam in illa speciali parte posse privilegium speciale posterius minuire prius generale, nulla facta illius mentione, per text. in *cap. dudum 14. §. nos igitur. & in cap. quamvis tibi 38. de prebend. in 6. resolvunt Sylvest. in sum. verb. privilegium. quæst. 10.* Ruin. *conf. 98. n. 4. volum. 4.* Menoch. *de præsumpt. lib. 6. præf. 40. num. 21.* Mar. Giurb. *consil. crimin. 65. num. 41.* Monet. *d. commut. ultim. volunt. cap. 8. num. 529.* Soar. *de legib. lib. 8. cap. 39. n. 7.* Bonacin. *in simili tractatu. disput. 1. quæst. 3. punct. 8. §. 3. n. 17. vers. ex dictis.*

Limita decimò in casu, quod fiscus generalem Syndicum ad exigendos omnes debitores, & alium specialem ad quadam nomina constituit, si hic negligens, non tenetur generalis, sed tamen in subsidium. Brunnem. *ad l. 3. C. de conven. fisci. Debit.*

IX.

GENUS includit omnes species sub genere comprehensas, *l. omnes 4. ubi Angel. C. de præscript. 30. l. semper 147. ff. de Reg. Juris.* Marc. Anton. *var. resolut. lib. 2. resolut. 33. n. 2.* Menoch. *conf. 266. n. 69.* Cravett. *conf. 134. n. 5.* etiam si in una specie major sit ratio, quàm in alia, *l. 1. §. quod autem 3. ff. de aleatorib.* Riminald. *jun. conf. 12. n. 31. lib. 1.* Decian. *conf. 51. lib. 1. & conf. 122. lib. 3.* Cardin. Tusch. *tom. 4. lit. G. conclus. 40. n. 17.* Surdus *conf. 255. n. 20. & conf. 559. n. 19.* Marc. Anton. *d. resolut. 33. n. 3.* Menoch. *consil. 141. n. 33.* [Et Oratio generalis sermonis compendio

res

res singulas & omnes species comprehendit, quod ex Logicis notum esse ait Bachovius lib. 1. de pignor. cap. 5. in fin. & firmat per l. namque 15. §. 1. de pignorib. ibi: perinde ac si specialiter fuissent obligata. junctal. rei 17. C. de distract. pign.]

X.

GENUS verè & propriè repræsentatur in qualibet specie. l. si quid eorum 47. §. interemptum 1. ff. de legat. 3. Surdus conf. 121. n. 3. Bald. conf. 239. Testator, in princ. lib. 1. Dyn. conf. 51. Questio. n. 3. vers. præterea. Cardinal. Tusch. tom. 4. lit. G. concl. 40. n. 5. & idè quæ prædicantur de genere, debent prædicari de singulis speciebus, l. juris gentium 7. §. sed fraudandi 10. in fin. ff. de pact. cum aliis citatis ab Everhardo in top. legalib. loco 61.

XI.

GENERE remoto, removentur species, d. §. sed si fraudandi 10. l. fundi 25. §. fin. ff. de fundo instruct. l. sancimus 3. ubi Bart. C. de usur. rei judic. d. l. 1. §. quod autem 2. ff. de aleatorib. l. 1. in fin. ff. de suis & legit. hered. l. si causa cognita. 32. junctâ glossa verb. peremisti. Cod. de transact. §. vulgo 4. institut. de success. cognat. cum aliis, de quibus Everhardus loco 62. Sigismund. Scacc. de appellat. quæst. 19. remedi. 1. conclus. 2. num. 11. v. Kubach. in Brocard. cap. 22. broc. 1. pag. 397. add. ax. 4. à quo removentur proprietates generis, ab eodem removentur omnes species l. 1. in f. de suis & legit.

XII.

GENUS in suo genere tantum operatur, quantum species in sua specie, l. si chor. 79. in pr. ff. de legat. 3. l. si duo 51. ff. de admin. tutor. d. l. omnes 4. C. de prescript. 30. annor. Cravett. conf. 161. num. 2. Cardin. Tusch. d. tom. 4. lit. G. conclus. 40. n. 20. ubi n. 21. cum eodem Cravetta conf. 118. n. 14. extendit etiam in materia odiosa. [Nota tamen casum, in quo non operatur tantum genus, quoad omnia, sicut species, quoad speciem: Nam licet sub genere comprehendantur omnes species generis, ut not. in l. 7. §. 10. de pact. tamen ubi requiritur notabilis expressio speciei, non sufficit facere mentionem, quia expressio per speciem possit retardare Principem à concessione. Abb. in c. in nostra 2. col. 1. de Refr. v. Kubach. c. 22. Brocard. 12.]

XIII.

Genus perire non potest, l. in ratione 30. §. incerta 5. ff. ad Leg. Falcid. l. si te bonis 10. C. de jure delib. l. incendium 11. C. si certum petatur. Curtius jun. conf. 239. n.

35. Anton. Gomez var. tom. 2. cap. 2. n. 32. colum. 3. Surdus de aliment. tit. 3. quæst. 16. cum seqq. & conf. 391. num. 3. Marc. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 13. num. 3. Cardinal. Tusch. d. lit. G. conclus. 40. num. 2. ubi num. 3. post Paris. consil. 92. num. 8. lib. 2. ait, quod genus non est res mobilis, nec immobilis, sed consistens in intellectu. [Itaque si genus aut quantitas promissa vel legata sit, licet quædam de genere perierint, obligatio tamen durat. v. Kubach. in Brocard. de genere. cap. 22. axiom. 13. pag. 412.]

XIV.

GENUS, quod non potest nisi in una specie verificari, pro specie reputatur, l. 2. ff. de liber. & posthum. l. si optio 13. ff. de opt. leg. l. fundus qui locatus 24. ff. de fundo instr. Becc. conf. 34. num. 14. Menochius conf. 71. num. 23. Surdus conf. 135. num. 2. & conf. 179. n. 24. & conf. 269. n. 29. & conf. 431. num. 5. Vincent. Fular. de substitut. quæst. 351. numero 34.

CAP. X.

De Generatione.

Generationi natura magis studet quàm intellectui, & magis curat de esse rerum quàm de scientiis. Guilhelm. Benedict. in cap. Raynuitus in verb. quæ filium, ex eo n. 3. col. 1. & num. 7. vers. & tamen præsumptio. volum. 3. part. 3. extr. de testam. Pacian. conf. 1. num. 16. Naturalissimum enim est generare unum tale quale est, ut ait Aristoteles lib. 2. de anima text. & ibi gloss. in l. quod si molit. 31. §. qui mancipia 21. ff. de edilit. edict. Et natura nihil magis nos docuit, quàm generare & procreare aliquid nobis simile, ut immortalitatem, quàm in individuo non possumus, in specie saltem conservemus. Thadeus Pifo ad pr. Inst. de jur. nat. gent. & civil. num. 7. quo pertinet, quod Callistratus respondit, idè nos filios filiasque concipere atque edere, ut ex prole eorum earumque diuturnitatis memoriam nobis in ævum relinquamus, l. 222. §. ult. de verbor. signif. Harprecht. ad princ. instit. de jur. nat. gent. & civ. num. 6. sic pater prudens prudentem, & nobilis generat nobilem. gloss. in l. nullus. C. de decur. lib. 19. imò mirabilius voluit glossa in l. fin. in vers. consequentia. C. de Natural. liber. quod filius spurius spurium generat, & simile producit suum simile. Ludovic. Gomez, ad §. superest. Instit. de action. num. 38. Siquidem ex bono bonum, ex malo malum nasci dixit Cardin. ex art. de sapient. & natus ex mala progenie præsumptionem præ se fert, quod sit malus. Ang. in l. si quos. C. de Consulib. in fin. Bockel. in tr. de public. judic. disquis. 4.

CAP. XI.

De Geradâ.

Quodcunque non tantum ad ornandam uxorem

Cc 4

rem